

Odmevi na prerokbo Ralpa Martina iz leta 1975

Peter Herbeck / 16. junij 2020

Na zgornji sliki se je Ralph Martin srečal s papežem Pavlom VI. Papež je bil prisoten tudi pri zaključni maši mednarodne katoliške karizmatične prenovitvene konference leta 1975, nakar je Ralph delil prerokbo, o kateri je razmišljal Peter Herbeck.

Pričujoče besedilo je vzeto iz nagovora, ki sem ga imel danes na YouTube-kanalu Renewal Ministries.

Upam, da te dneve preživljate v miru in zaupanju v Gospoda Jezusa. To so časi preizkušnje in so za vse nas poseben izziv, vendar so tudi časi, ki nikakor niso zunaj Božje volje. V tej uri Cerkve ima Bog velik in poseben namen za odrešenje sveta. Rad bi se navezal na dobrega prijatelja Ralpa Martina in misli, ki jih je izrekel prejšnji teden in so dostopne na YouTube-kanalu. V svojem nagovoru je razmišljal o preroških besedah patra Michaela Scanlana, ki so bile izrečene leta 1976. Gre za prerokbo, ki sem jo v zadnjih letih večkrat prebiral, ob njej veliko molil in za katero menim, da je po njej vsem nam spregovoril Gospod.

Poznamo besede, ki nam jih namenja sveti Pavel v 1. pismu Tesaloničanom 5,19–21: »Duha ne ugašajte. Preroštev ne zaničujte. Vse preizkušajte in kar je dobro, obdržite.« Prav zato je čudovito slišati besede patra Michaela, o njih razmišljati in razločevati, kaj nam želi Gospod sporočiti. Prepričan sem, da nam pomagajo razumeti čas, v katerem smo se znašli.

Prav zato bi se rad sedaj osredotočil na **prerokbo, ki jo je leta 1975 izrekel Ralph Martin** na mednarodni konferenci Katoliške karizmatične preнове, ki je bila v baziliki sv. Petra v Rimu. Prerokbo je izrekel ob zaključku svete maše, po obhajilu in tudi po koncu slavljenja, ko je nastopila tišina:

»Ker vas ljubim, bi vam rad pokazal, kaj delam te dni v svetu. Rad bi vas pripravil na to, kar prihaja. Temačni dnevi prihajajo na svet, dnevi stiske ... Ustanove, ki sedaj stojijo, ne bodo več stale. Razne oblike podpore, na katere se ljudje danes opirajo, ne bodo več obstajale. Rad bi, dragi moji, da bi bili pripravljani, da bi poznali samo mene, da bi se me oklenili in bi imeli z menoj globlji odnos kot kadarkoli doslej. Sam vas bom povedel v puščavo ... Odstranil bom od vas vse tisto, na kar se sedaj zanašate in od česar ste sedaj odvisni, da se boste lahko zanesli samo name. Na svet prihajajo temačni časi, vendar za mojo Cerkev prihajajo časi slave, časi slave za moje ljudstvo. Na vas bom razlil vse darove svojega Duha. Sam vas bom pripravil na duhovni boj; pripravil vas bom na čas evengelizacije, kakršne svet še nikoli ni videl ... In ko ne boste imeli ničesar drugega, razen mene, boste imeli vse: zemljo, polja, domove in brate in sestre in ljubezen in veselje in mir – bolj kot kadarkoli prej. Bodite pripravljani, moje ljudstvo, jaz sam vas želim usposobiti.«

Nisem bil na omenjeni mednarodni konferenci, sem pa v teh letih večkrat govoril z mnogimi, ki so bili, in lahko rečem, da so se mnogi voditelji Katoliške karizmatične preнове iz vsega sveta strinjali, da so v tistem trenutku izkusili potrditev Svetega Duha.

Vesel sem, da se ta prerokba začne z besedami: **»Ker vas ljubim.«** V Stari zavezi beremo, kako je Bog svoje skrivnosti razodeval prerokom, kako si je izbiral ključne preroške posameznike, po katerih je govoril svojemu ljudstvu oziroma je svoji Cerkvi po njih prinašal besede ohrabritve in jim pomagal videti svoje delo. In ko je Bog svojega Duha izlil na vse meso (na vse ljudstvo), je s tem sporočil, da želi, da sedaj Duh vodi njegovo ljudstvo. Sveti Duh nam želi spregovoriti, zato v različnih časih govori po različnih ljudeh.

Menim, da je bil to izjemno pomemben trenutek v zgodovini Cerkve. V nadaljevanju prerokbe beremo: **»Temačni dnevi prihajajo na svet, dnevi stiske.«** Nedvomno so bili od leta 1975 pa do danes dnevi, ko so na raznih koncih sveta ljudje to temačnost že izkusili, sicer pa mislim, da morda prav zdaj živimo v enem od najbolj nenavadnih trenutkov zgodovine sveta in Cerkve. Zgodilo se je namreč, da se je januarja oziroma februarja 2020 pojavil novi koronavirus in se je ves svet zaprl ter se na ta način odzval na tega nevidnega sovražnika, ki je zahteval življenje mnogih ljudi. In kazalo je, da bo umrlo še veliko ljudi po celem svetu. Pa še nekaj: človeštvo se ni le ustavilo in sestopilo iz utečenih življenjskih tirnic, pač pa je bilo prisiljeno, da se je soočilo s svojo umrljivostjo. Hudičeva strategija je vedno enaka: človeško raso vklene v okove strahu pred smrtjo. Nastopil je torej trenutek, ko je hotel hudič človeka še bolj stisniti v pest strahu. Kaj se je zgodilo? Podjetja so se zaprla, ukazana je bila karantena in naše gospodarstvo je iz najmočnejšega na svetu prišlo do točke, ko je skoraj razpadlo in še sedaj ni jasno, kam gre. Jasno vidna so znamenja velikega pretresa. Naše zaupanje v zdravstvo, varnostne sisteme in vse drugo se je zamajalo.

In ko smo že skoraj izšli iz karantene, se je zgodilo tudi izkustvo z Georgeem Floydom, umor Georgea Floyda v Minneapolisu, za tem pa se je zgodila še velika eksplozija, in ko spremljamo odzive po svetu, ne moremo mimo dejstva, da se je vse to dotaknilo globoke in nezaceljene rane v življenju Amerike – v zgodovini našega življenja in kulture. Nekateri so se na vse to primerno odzvali, zaznali pa smo tudi duha anarhije in revolucije in razne druge duhove. In nesporno je dejstvo, da se je vse zelo zamajalo. Zamajalo se je vse v zvezi z varnostjo, ki nam jo lahko zagotovi vlada, zamajalo se je vse v zvezi s financami, zamajalo se je naše zdravstveno stanje in vse, kar nam bo na tem področju prinesla prihodnost. Z gotovostjo lahko trdimo, da se je zamajalo tudi vse v zvezi s politiko in politiki, z različnimi organizacijami, v katere smo dolga leta zaupali; na splošno lahko rečemo, da smo na zelo majavih tleh.

Ena od stvari, ki jih prerokba razodeva, je, da Gospod pretresa narode, ker se mnogi preveč oklepajo stvari, ki imajo skupni imenovalec nestanovitnost. Posvečamo jim preveč pozornosti, jih previsoko vrednotimo in jih imamo za dokončne in nespremenljive, čeprav niso. Kot nam pove pisec Pisma Hebrejcem 12,28, je edini trden in nespremenljiv Bog sam. Bog dopušča te preizkušnje zato, da pritegne našo pozornost. Mnogi dobri učitelji, ki svoja razmišljanja predstavljajo po YouTube in drugih sorodnih medijih, pravijo, da Bog na ta način svoje ljudstvo priteguje bliže k sebi, da svojo Cerkev priteguje bliže k sebi, in prav o tem in s temi izrazi nas nagovarja omenjena prerokba:

»Temačni dnevi prihajajo na svet, dnevi stiske ... Ustanove, ki sedaj stojijo, ne bodo več stale. Razne oblike podpore, na katere se ljudje danes opirajo, ne bodo več obstajale. Rad bi, dragi

moji, da bi bili pripravljeni, da bi poznali samo mene, da bi se me oklenili in bi imeli z menoj globlji odnos kot kadarkoli doslej.«

Zakaj te preizkušnje? Zato, ker Božje ljudstvo ni pozorno na Gospoda. Sploh pa Nanj ni pozoren svet, ki brezbrizno gradi popolnoma drug svetovni nazor in način življenja, za katerega je značilno obnašanje, kot da Bog sploh ne obstaja. Bog je deležen malo pozornosti. Realnost pa je popolnoma drugačna: Bog nas je ustvaril, ustvarjeni smo Zanj in vse stvarstvo je Njegovo. Edino varno zatočišče, kraj, kjer smo varni pred sovražniki sveta, je v Gospodu, v Kristusu, v Bogu samem. On je za nas daroval življenje, podaril nam je odrešenje, ki je v Njegovem Sinu. In vedno več je načinov človeške brezbriznosti, odpadov od Cerkev, delno tudi zaradi tega, ker je Bog dovolil, da so bili grehi Cerkev v zadnjih desetletjih tako izpostavljeni. Gospod želi, da se Njegovo telo oklepa Njega samega, ne drugih oblik varnosti, drugih oblik odvratanja pozornosti od Njega oziroma drugih oblik udobja.

Da bi bili Njegovi! Da bi Mu pripadali! Da bi živeli v skladu s prvo zapovedjo! Da bi Bogu pripadali z vsem srcem, z vso dušo, z vsem mišljenjem in z vso močjo, da bi ljubili svojega bližnjega kakor samega sebe, kot nam je pri zadnji večerji zapovedal Jezus. Prav o tem je govoril, ko je rekel: »Vi ste moji prijatelji in jaz prihajam bliže k vam. Dal vam bom svojega Duha!« Če boste pozorni, boste opazili, da Jezus pravi, da bo živel v vas kot živa voda. On bo dejansko živel v vas in vas bo poživiljal. On sam vam bo govoril, in On sam vas bo vodil k popolni Resnici, zato Mu sledite!

On sam pravi: ***»Rad bi, dragi moji, da bi bili pripravljeni, da bi poznali samo mene, da bi se me oklenili in bi imeli z menoj globlji odnos kot kadarkoli doslej. Sam vas bom povedel v puščavo.«*** In prav tu smo zadnjih nekaj mesecev in očitno bomo, tako ali drugače, tukaj tudi ostali. Ključno pri vsem tem pa je, čeprav se stvari po svoje razvijajo in se trudimo oživiti gospodarstvo, da je odgovornost posameznikov velika in so ljudje vedno bolj obremenjeni. Zato si zapomnite, ne glede na breme, ki ga nosite, ne glede na izzive, s katerimi se soočate, da nas je Gospod poklical, naj pridemo bliže k Njemu. In ne glede na napetosti in izzive, ostanite v pogovoru z Gospodom. Bodite pozorni Nanj, kajti najpomembnejša je beseda, ki jo ima za nas. Cerkev mora razumeti, da bo obstala le pod Gospodovim vodstvom, pod odrešilno vzgojo ljubečega Boga, ki želi svojo Cerkev očistiti in jo pritegniti bliže k sebi.

V 12. poglavju Pisma Hebrejcem 6. vrsta Gospod pravi: »Kogar namreč Gospod ljubi, tega vzgaja.« Zakaj? Gospod želi, da bi v nas dozorel miren sad pravičnosti. Želi nas pripeljati nazaj k sebi, da bi mi zopet imeli z njim pravi odnos. Želi razgaliti naša srca, da bi se mi v ponižnosti pred njim priklonili in bi svojo pozornost usmerili Nanj, pa čeprav bo to le nekaj minut na dan, čeprav bo to le majhen delček dneva.

Ne dovolite, da bi mnogotere odgovornosti in pritiski potisnili Gospoda na rob. Ključ za vse nas – za posameznike, za družine, za Cerkev, za odrešenje vsega sveta – je usmerjena pozornost: postati popolnoma Njegov – pripadati Njemu.

Prav to nam govori: ***»Okleni se mene!«*** Ne smemo se torej okleniti drugih stvari. Gospod sedaj razkriva njihovo praznino in kako hitro lahko neka stvar premine. On pa ostaja na veke! On je skala, na kateri stojimo – edina trdna in končna resničnost vsega vesolja. In On

(Jezus) je prišel zaradi nas. On želi, da mi živimo v varnem okolju, da se Njega oklepamo in da vemo, kam gre, da se usposobimo za prepoznavanje znamenj časa in se odzovemo na to, kar Duh govori Cerkvi.

»Odstranil bom od vas vse tisto, na kar se sedaj zanašate in od česar ste sedaj odvisni, da se boste lahko zanašali samo name.« Ta beseda je namenjena vsakomur izmed nas – ni le za nekatere izbrance, pač pa je za celotno Cerkev. Gospod nas vodi v to zaradi vsega, kar še prihaja. **»Na svet prihajajo temačni časi, vendar za mojo Cerkev prihajajo časi slave.«** Oboje se hkrati dogaja. Oboje se bo še razbohotilo – izziv in tema. In po vsem tem svet ne bo nikoli več tak, kot je bil. Nikoli več se ne bomo vrnili na točko, na kateri smo bili, oziroma ne bomo imeli tega, kar smo imeli. Osebno menim, da se bosta ostrina in moč duhovnega boja še okrepili. Vendar pa, ko se v nas povečuje Božja milost in se v naših srcih po Svetem Duhu bolj in bolj razodeva Gospodova slava, lahko vidimo veličastnost in dobimo modrost in vpogled v našega Gospoda ter se tako okrepimo v veri in zaupanju Vanj. Na ta način izkusimo več Njega – in prav to sedaj želi Gospod. Da nas ne bi bilo strah! Ni važno, koliko pretresov se povsod dogaja, ni važno, kako si hudič za vse to prizadeva, Gospod pozna konec te igre in On sam je z nami na vsakem koraku. Vse, kar od nas pričakuje, je, da hodimo tesno ob Njem in da mu izročimo vse, kar v nahrbtniku nosimo skozi življenje, da Njega postavimo v središče svojega življenja.

»Na svet prihajajo temačni časi, vendar za mojo Cerkev prihajajo časi slave, časi slave za moje ljudstvo. Na vas bom razlil vse darove svojega Duha. Sam vas bom pripravil na duhovni boj; pripravil vas bom na čas evangelizacije, kakršnega svet še nikoli ni videl ...«

V to verujem. Verujem, da v vsakogar, ki v tem času hodi z Njim in se prepušča Njegovemu ljubečemu redu in vzgoji, Gospod prav zdaj izliva svojega Duha in nas vodi, da bomo znali prav uravnati svoje življenje – tako kot so pričevali svetniki: »Najprej ljubiti tisto, kar je najpomembnejše – ljubiti Boga v svojih srcih.« Kajti Bog sam želi z veliko močjo in slavo v nas in našem življenju uresničiti namen, za katerega nas je ustvaril. On nam govori: »Ne zaupaš mi še. Pridi! Dovolj, da osvetlim strah, ki je še vedno v tebi, in negotovost in tvojo navezanost na malike. Dovolj, da ti vse to odvzamem, da osvobodim tvoje srce, da boš lahko slišal moj glas, da boš lahko v sebi začutil in izkusil delo in moč Duha, da boš lahko rodil veliko sadu. Kajti dnevi prihajajo, ko bo prisotna velika milost za mogočno evangelizacijo sveta.«

V to verujem. Leta 1990 smo s skupino prijateljev na čelu z Ralphom Martinom molili in načrtovali neki dogodek, ko je po nekom prišla preroška beseda. In ko se je to zgodilo, je v sobo, kjer smo molili in mogočno slavili Gospoda, z veliko močjo vstopil Sveti Duh. Takrat sem doživel izkustvo, za katerega trdim, da je bilo eno najpomembnejših izkustev v mojem življenju. Izkusil sem Božji dotik, izkusil sem Svetega Duha in ves sem se tresel. Takrat sem imel vizijo, v kateri sem videl kakor v odsevu Božji prestol, na katerem je sedel Gospod. In v tistem trenutku je vstal in rekel: »Vstal sem s prestola, da pospešim svoj prihod. V času svojega življenja boste doživeli razodetje Sina človekovega.« Ko je stopil korak naprej, sem izkusil sveti, čisti strah Božji. Zakričal sem: »O, moj Bog! Kako si čudovit! Kako si veličasten! Kako si vzvišen!« Lahko rečem, da je od tistega dne dalje to zame ena izmed vodilnih stvari, v katero iz dna srca verujem.

Vem, da sami dobro veste, kako malo je v življenju trenutkov, za katere lahko rečemo, da je vanje zares vstopil Bog. Zame je bil to tak trenutek in menim, da ta prerokba iz leta 1975 to potrjuje. **»Čas evangelizacije, kakršnega svet še nikoli ni videl.«** In prav o tem govorim. Ključno za vsakogar od nas je, da smo obdani z Gospodom in smo Nanj pozorni, kajti vse se nanaša Nanj. V Njegovem času in na način, kakršen je Njemu po volji, bo, ko nas bo vodil skozi očiščenje, povečal svojo luč, svojo slavo, svojo prisotnost in svojo moč. On sam se bo razodel.

Odgovor za Cerkev in za ves svet ni v več strategije ali v višji inteligenci niti ni v tem, ali nekdo hodi na pravo fakulteto ali ne, niti ni v moči nove tehnologije ali v varnosti bančnega računa. Vse to sicer obstaja in je navidez močno, vendar je drugotnega pomena. Bog je svet ustvaril po svojem Sinu, ki ga je posadil na prestol na svoji desnici. Vsa oblast, moč in usoda človeškega življenja je v Kraljevih rokah. Že apostoli so rekli: »Oče nikogar ne sodi, ampak je dal vso sodbo Sinu« (Jn 5,22). Tu ne gre le za končno sodbo, pač pa tudi za sodbo v času, ko se bo Sin prikazal z močno ljubeznijo, in to s prav takšno ljubeznijo, kakršno vsak izmed nas potrebuje, in bo, kot je rekel moj prijatelj, storil vse, kar bo treba, da bo odstranil vse, kar bodo to veliko Božjo ljubezen oviralo.

Kaj nas ovira, da bi sprejeli Njegov dar in hodili v Njegovi ljubezni in v poslušnosti Njegovim zapovedim? Živimo v napetem času. To je čas očiščevanja, čas, ko se moramo soočiti s svojimi strahovi in kompromisi. Obenem pa je to tudi čas, ko se moramo globoko prikloniti in reči: »Gospod, Oče nebeški, pošlji nam svojega Sina. Pridi Sveti Duh, pošlji nam Gospoda Jezusa. Razodeni nam njegovo slavo in Njegovo veličino. Gospod, Ti sam razodeni svojo slavo Cerkvi in svetu!«

Po moje je to srce vsega, kar v tem času dela Bog, kar dela Sveti Duh. In Bog želi, da je vsakdo izmed nas del tega dogajanja. Nihče med nami ni premajhen. Tukaj ne gre za niti elitizem niti za strokovnost. Gre za Božje otroke, ki začenjajo jokaje klicati k Bogu. Ko se razodeva Božja slava, je del tega dogajanja strah Božji, ki je nekaj najlepšega. Ta strah Božji nima nič skupnega s hlapčevskim ali suženjskim strahom, pač pa gre za očiščujoč, osvobajajoč in čudovit strah, ki nas usmerja, da moremo jasneje videti Boga v Njegovi veličini. Ob tem pa se dogajajo številna spreobrnjenja in na ta način se začenja prečiščevati Cerkev. Cerkev sama je že na mnoge načine poskušala spodbuditi taka spreobrnjenja in prečiščevanja, vendar nas želi Gospod tako voditi, da bi mi izkusili svojo nemoč. Toliko naših naporov je doživelo polom in neuspeh: mnogi zapuščajo Cerkev, sredi finančne krize so mnogi prenehali finančno podpirati župnije in škofije itd. Vse to se dogaja marsikje po svetu. In Bog vse to dopušča in bo tako dolgo dopuščal, dokler ne bomo dospeli do točke, ko bomo lahko rekli tako, kot pravi ta prerokba: »Okleni se mene,« in tedaj bomo Gospoda videli in bomo rekli: »Imamo vse, kar potrebujemo. Ne vemo, kaj smo mislili, zakaj smo se zanašali na toliko stvari. Sedaj vemo, kaj je prav, in smo popolnoma s Teboj, Gospod. Pojdimo!«

Mislim, da je prav to tisto, kar želi Gospod v nas ustvariti. In vsakdo med nami je poklican, da postane del te zgodbe. Zato le recimo »Da!« Gospodu. Priklonimo se pred njim in recimo: »Gospod, Ti preuredi in prečisti mojo ljubezen! Daj, da bom ljubil prave stvari. Daj da bom najprej ljubil tisto, kar je najpomembnejše. Gospod, daj da bom tebe, ki te vabim v središče

svojega življenja, najprej ljubil. Gospod, vse ti izročam: svoj čas, talente in svoje imetje. Gospod, Ti spremeni moje srce, Ti spremeni moje mišljenje. Daj, da bom živel v moči in stalni navzočnosti Tvojega Svetega Duha.«

Prevod: Dani Siter

Vir: <https://www.renewalministries.net/prophetic-messages/>